

Jo vaig amb mi
Teatre Poliorama

Rambla dels
Estudis, 115

Horaris

Diumenges a les 12.00
hores, del 26 de gener
al 15 de març

Preu

De 7 a 13 €

/ en família /

HISTÒRIA D'AMOR PER UN MATEIX

Paco Mir porta al teatre l'adaptació de 'Jo vaig amb mi', una faula sobre l'autoestima escrita i il·lustrada per Raquel Díaz Reguera, que és un llibre supervendes

LA SOL NO HO SAP però és fantàstica. Els seus amics li suggereixen que potser no hauria de ser tan... ella. Així, el Martín, el noi que tant li agrada, s'adonaria que ella existeix. Seria un bon inici per a la típica història «noia-busca-noi». Però *Jo vaig amb mi* és una història d'amor... amb un mateix, l'adaptació de Paco Mir (Tricycle) al teatre del supervendes homònim escrit i il·lustrat per Raquel Díaz Reguera. «Em miri qui em miri, vagi on vagi, jo sempre vaig amb mi», sentència la protagonista, que des de diumenge 26, s'instal·la al Poliorama fins al 15 de març.

L'OBRA CONVIDA
A ESTIMAR-SE I NO
RENUNCIAR AL QUE
ENS FA ÚNICS

Díaz Reguera va posar cara i veu a una Sol amb ulleres, pigues, cues i ales per volar igual que la niuada d'ocells de colors que viuen al seu cap. *Jo vaig amb mi* (Thule) ha sigut reeditat deu vegades en castellà i quatre en català. La seva invitació a estimar-se i no renunciar al que ens fa únics ha conquerit fins i tot el públic adult.

L'obra de teatre, recomanada en principi per a un públic de 6 a 12 anys que coqueteja amb els dubtes de la preadolescència, respira el mateix esperit. Mir adapta i dirigeix per segona vegada un relat de Díaz Reguera. La primera va ser

el 2017, amb *Hi ha res més avorrit que ser una princesa rosa?*, on la petita Carlota estava cansada davant de la idea de besar gripaus per convertir-los en prínceps i expressava els seus desitjos de triar el seu propi destí.

TRES ACTORS, VUIT PERSONATGES

Tres actors de la companyia Bratislava interpreten els vuit personatges de *Jo vaig amb mi*. Anna Arena i Meritxell Termes, princeses en el primer tàndem de Mir i Díaz Reguera, formen trio amb Albert Ruiz. Tenen una gran experiència en musicals. Aquesta obra no ho és, però les cançons que Sol suposadament improvisa amb l'ukelele tenen un pes important. Mir ha recorregut a Jofre Bardagí, amb qui va treballar en *La plaça del Diamant*, per recrear l'espai sonor.

La trama transcorre al pati de l'escola i a la casa de la protagonista. Són –no és casualitat– dos fronts antagònics on acostuma a prendre forma l'autoestima. Per fer-los reals, Mir ha confiat en Paula Bosch, la mateixa escenògrafa de *Hi ha res més avorrit que ser una princesa rosa?* –

Eva Melús
evamelusf@gmail.com